

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ผลัดใบช่วงสั้น สูง 10-20(30) ม. เรือนยอดไม่เป็นระเบียบ เปลือก สีน้ำตาลแกมเทาถึงเทาเข้ม เรียบถึงขรุขระ เปลือกในสีส้มอ่อนถึงสีน้ำตาลอมชมพู มีจุดสีเข้ม ใบ รูปไข่แคบ รูปรีแกมขอบขนานถึงรูปใบหอก (กว้างที่สุดตรงกลางใบ) กว้าง 3-7 ซม. ยาว 10-30 ซม. ปลายมีติ่งแหลมถึงเรียวแหลม โคนสอบแคบหรือกลม มักเบี้ยว ขอบเรียบ ใบอ่อนสีแดงอ่อน ใบแก่หนาคล้ายหนังเกลี้ยงทั้งสองด้าน เมื่อแห้งสีเขียวมะกอก เส้นใบ 8-10 คู่ โค้งนูนด้านล่าง เส้นร่างแหแน่น ก้านใบยาว 1.2-2 ซม. ปลายบวม หูใบร่วงเร็ว ดอกสีขาวถึงสีครีมอมเหลืองหรือสีเขียวอ่อน กลิ่นหอมหวานออกพร้อมกับใบอ่อน เป็นช่อแตกกิ่ง 2-3 กิ่ง ตามซอกใบ มีดอกไม่มากนัก ก้านดอกยาว 1.5-3(6) ซม. กลีบเลี้ยง 5 กลีบ เล็กเรียวยาว 4-9 มม. ด้านนอกสีน้ำตาลอมเหลือง ด้านในสีครีม มีขนทั้งสองด้าน กลีบดอก 5 กลีบ ยาว 12-14 มม. ด้านนอกเกลี้ยง มีเกล็ดแคบยาวเกือบเท่ากลีบดอก ดอกเพศผู้มีเกสรเพศผู้ 5 อัน ก้านชูอับเรณูเรียบ ดอกเพศเมียมีเกสรเพศผู้เป็นหมัน 5 อัน รังไข่ค่อนข้างใหญ่มีขนสีน้ำตาลหรือสีสนิม ผล กลมยาว (4)6-12 ซม. ปลายบางที่มียอดคล้ายหัวนมสั้น มีขนเส้นไหมสีน้ำตาลเข้ม เปลือกผลชั้นนอกหนาประมาณ 2 มม. ขรุขระ ชั้นกลางหนา 1.5-2 มม. สีส้มเหลืองและแข็งมาก เมล็ด 20-60(100) เมล็ด ยาว 1.5-2 ซม. มีขนสีทองประปราย พบมากในป่าดิบค่อนข้างเปิด หรือป่าร่วน มักพบตามธารน้ำ ที่ต่ำในภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์, สิบสุนทร ก่องกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม – พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปพ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

